

DIN ACTIVITATEA SECȚIILOR DIVIZIONARE DE FOTBAL

JUNIORII, INSTRUIȚI PE UN SINGUR TEREN... DE ZGURĂ

Universitatea Craiova este actualmente lideră a clasamentului și perspectiva de a cuceri, în finalul întrecerii competiționale, titlul de campionă angajează, pe plan local, eforturi considerabile, susținute de o ambianță deosebit de favorabilă și stimulată de dorința unanimă de realizare a unei mari performanțe.

În aceste condiții, prezentul sau cel mult viitorul apropiat ocupă primul loc în ansamblul preocupărilor secției de fotbal a clubului craiovean. Ceea ce înseamnă că tot ce este legat de activitatea formației de seniori polarizează astăzi, într-un fel, nu numai interesul, ci și principalele disponibilități de ordin material și moral. Este, într-adevăr, acum, în viața echipei studentești din Craiova un moment de mare importanță, pe care fiecare dintre cei răspunzători, mai mult sau mai puțin, de rosturile acesteia se străduiește să-l depășească cu succes. Se împlinesc doar, anul acesta, trei decenii de când Craiova, cu Felecan, Straja, A. Niculescu, Mari, I. Covaci, O. priș, Dunăreanu și Nistor câștiga un titlu — este drept neoficial — de campionă a țării.

Și totuși nu se poate spune că la Universitatea Craiova viitorul

și problemele sale au fost date uitării sau măcar neglijate. Secția de fotbal n-a renunțat, cum am fi tentați să credem sau cum ne-ar îndemna aparențele, la niște obligații de fond ale muncii sale în perspectivă. Și una dintre aceste obligații, care de fapt se identifică cu însăși nevoia de consolidare a prestigiului cucerit, este aceea legată de rezerva de valori sportive a schimbului de mine.

Că la Universitatea Craiova grija pentru formarea unor cadre fotbalistice proprii este o realitate ne convinge, înainte de toate, activitatea bogată a centrului său de juniori și copii în cei cinci ani de existență.

Pe aici au trecut, prin filtrul selecției, în perioada 1 martie 1968 — 1 mai 1973, peste 2.000 de copii, din rîndul cărora aproximativ 4.000 au fost legitimați și cuprinși în procesul de instruire-educatie organizată. De aici s-au ridicat jucători ca Smarandache și Donose, ca Lepădatu, Pănescu, Chivu, Berneanu și Balaci, nume înscrise pe drumul afirmării sau promisiuni ce-și așteaptă împlinirea. Aici, în efectivul celor 184 de tineri fotbaliști, pe care-i pregătesc astăzi cu competență

profesională și pasiune antrenorii N. O. priș, Gh. Scăseșanu, I. Gîrleșteanu și C. Iordănescu, se silesc talente autentice ca Marica, Pițurcă, Popa, M. Lică, frații Boldici, Dumitrescu, Enache, Trifu, Munteanu și Irimescu.

Despre ultimul dintre aceștia se spune chiar că va fi un al doilea Oblemenco. Lucru care nu trebuie socotit drept o simplă consecință a împlinirii. De ce? Pentru că

problemei lotului de bază al primei echipe, nu este deloc simplă. Ea presupune o suită de activități cu conținut pedagogic, începînd cu depistarea și munca de selecție, cărora li se adaugă multă pricepere, timp și o permanentă colaborare între antrenori pe diferitele trepte de manifestare competițională. Referindu-ne concret la clubul universitar craiovean, elementele acestea — nece-

luf de instruire, socotindu-le în general corespunzătoare. ÎN GENERAL, este bine zis. Pentru că referindu-ne la una din condițiile de bază ale procesului de pregătire a copiilor, aceea a spațiului de antrenament și joc, constatăm cu regret că tocmai aceasta rămîne situată la periferia atenției secției de fotbal a clubului Universitatea. Și cînd spunem acest lucru ne gîndim, atît la faptul că o instruire adevărată nu se poate realiza în bune condiții pe un singur teren de zgură, cît și la pericolul pe care-l prezintă un astfel de teren pentru integritatea corporală a micilor fotbaliști.

Deocamdată treburile merg, iar antrenorii se descurcă. Poate și de aceea măsurile întîrzie încă. Va veni însă cu siguranță și vremea cînd rezultatele muncii cu copii și juniorii vor însemna — în ciuda marilor angajamente și speranțe — mult mai puțin decît așteptările, datorită acestei lipse acute a unor terenuri propriu-zise de antrenament. Și atunci vor fi de prisos motivările, care astăzi mai au, totuși, o nuanță obiectivă.

Mihai IONESCU

UNIVERSITATEA CRAIOVA

în cadrul clubului Universitatea Craiova problema acoperirii corespunzătoare a efectivului de performanță înseamnă, înainte de toate, o sarcină a secției de fotbal. La nivelul acesteia se discută nevoile echipei de seniori și, în raport de posturile deficitare în perspectiva apropiată, se stabilesc răspunderi și obiective precise pentru centrul de copii și juniori și în continuare — pe filiera ascendentă de pregătire — formației de tineret.

Indiscutabil că o astfel de modalitate, folosită în rezolvarea

sare unei reușite depline — ne apar, în momentul de față, ca certitudini. Antrenorul coordonator al centrului de fotbal, Nicolae O. priș, ne-a asigurat de altfel, cu optimismul caracteristic oamenilor de acțiune, că pepiniera Universității va fi capabilă, în curînd, să devină principala sursă de promovare a valorilor necesare fotbalului craiovean, în plină afirmare pe plan național. În sprijinul unei asemenea afirmații antrenorul N. O. priș mai făcea apel și la condițiile materiale existente, propice desfășurării normale a procesu-

REVENIRE DUPĂ CINCI LUNI ALTE CONDIȚII, ACELEAȘI RĂZULTATE NESATISFĂCĂTOARE

În nr. 346 al revistei FOTBAL, la rubrica „Din activitatea secțiilor divizionare de fotbal”, am publicat articolul intitulat UN CONFLICT CARE N-A FOST APLANAT TIMP DE... 15 ETAPE, în care evidențiam cauzele comportării nesatisfăcătoare, în turul campionatului, a divizionarei B, Metalul Drobeta Tr. Severin. Închilam acele rînduri cu o afirmație a căpitanului echipei sevrinene, Jimboreanu: „Ne așteaptă un retur infernal. Dar, dacă ne vom reuni cu toții eforturile, dacă vom lupta fără meajamente pentru culorile echipei, nu se poate să nu reușim să rămînem în Divizia B...”

Aproape cinci luni au trecut de la data publicării materialului. Și s-au consumat nouă etape din returul campionatului, un retur într-adevăr infernal, în care fiecare ocazie ratată, fiecare gol, fiecare punct cîntăresc greu, devenind hotărîtoare la vremea încheierii conturilor. Nouă etape, de-a lungul cărora bilanțul Metalului nu s-a îmbunătățit cu nimic, realizînd DOAR ȘASE PUNCTE DIN 18 posibile și toate numai pe teren propriu. Din nou eșecurile s-au ținut lanț și Metalul continuă să se zvîrcolească în zona în care bîntuie vîntul uscat al re-

togradării. Ce se întîmplă? N-au fost luate măsurile necesare? Promisiunile făcute în iarnă au fost oare formale? Am căutat să ne convingem care-i adevărul. Și adevărul l-am aflat din discuțiile purtate cu aproape toți cei care răspund de soarta echipei.

● CONDIȚII ÎMBUNĂTĂȚITE. La încheierea primei părți a campionatului s-a spus că Metalul n-a avut condiții materiale corespunzătoare. Pe parcurs, acestea au fost substanțial îmbunătățite. „S-au făcut importante amenajări la stadion — afirma C. Pănescu, președintele secției. Avem, acum, mingi suficiente, echipament de bună calitate. De asemenea, s-au rezolvat principalele probleme personale ale jucătorilor”. Despre aceste lucruri ne-au vorbit și Sever Bădăi, președintele asociației, și Nicolae Stoian, președintele comitetului sindicatului Uzinei Mecanice. Există un sprijin permanent din partea uzinei, cît și din partea consiliului municipal, a consiliului local al sindicatelor. „De cite ori am solicitat ajutor — ne-a spus Sever Bădăi — conducerea uzinei, comitetul de partid, sin-

dicatul ni l-au ac-dat prompt...” Deci, nu poate fi vorba de lipsă de sprijin. Atunci?

● RĂSFĂȚATUL... CAPRICIOS. „De la plecarea lui Pavlovici și Udvoică — relatează C. Pănescu — disciplina în sinul echipei s-a îmbunătățit mult. Există o atmosferă de lucru. Jucătorii nou veniți, Peronescu, Ștraf, Cuțui, Tismănar, Chiriac s-au integrat rapid lotului. La antrenamente se lucrează așa cum trebuie. Există totuși o excepție: Căprioru. E un răsfățat. Crede că i se cuvin multe, fără să facă eforturile cerute. Poate că ar fi trebuit să intervenim mai hotărît, pentru a-l aduce cu picioarele pe pămînt...”

Căprioru este un jucător bun dar capricios. Poartă tricoul nr. 9. Jucînd virf, datorită lui e să marcheze. Nu marchează. De ce? Pentru că nu se bate, în sensul bun al cuvîntului, cu apărările adverse. Și cum orice efect — locul 14 în clasament — este rezultatul unei cauze...

● PRINCIPALA CARENȚĂ. „Am jucat bine în acest retur — ne spunea antrenorul C. Lepădat. La Satu Mare, Sibiu, Brașov echipa a prestat un joc apreciat, a dominat mari perioade de timp. Dar n-a marcat. Finalizarea a fost necorespunzătoare. În unele faze am avut și ghinion. Toate meciurile le-am pierdut la limită...”

În retur, Metalul a jucat peste

METALUL DROBETA-TR. SEVERIN

valoarea arătată în prima parte a campionatului. Toată lumea este de acord cu aceasta. La fel cum toți sînt de acord că principala carență în jocul echipei este INEFICACITATEA. Ineficacitate în raport cu marile ocazii de gol create. Dar cu un virf „răsfățat” — Căprioru — nu-i de mirare.

● ȘI CAUZA TUTUROR CAUZELOR! Tot așa cum nu-i de mirare faptul că Metalul a primit cele mai multe goluri din serie, în apărare evoluînd jucători depășiiți, care cu greu fac față pretențiilor din ce în ce mai mari ale diviziei.

Este foarte adevărat, au fost legitimați Chiriac (care nu joacă și nu știm de ce), Cuțui, Ștraf, Tismănar, Peronescu. Preocupări însă pentru a ridica elemente din ograda proprie nu există. „Echipa noastră de juniori și antrenorul ei, M. Mocanu, fug după... rezultate în campionat, după puncte — afirmă Sever Bădăi. Am prefera să fie pe ultimul loc, dar în fiecare an să dea un jucător lotului de seniori...” Iată un adevăr dureros. Și încă unul de aceeași natură: pe lângă Uzina Mecanică funcționează o școală profesională și un liceu industrial cu peste 3.000 de elevi, dar nu există nici o preocupare pentru fotbal. Surpriza de necrezut este că din cei șapte profesori de educație fizică de la aceste școli, trei au specialitatea fotbal și se numesc: Fl. Andrei — antrenor la Meva, C. Lepădat — antrenor la Metalul și P. Boliangiu — jucător la aceeași echipă!?

Două școli cu 3.000 elevi și un centru cu peste 100 de jucători — iată izvoare care nu sînt folosite DELOC. În schimb, la Metalul continuă să apară în echipă jucători care nu mai au nici o perspectivă. Quod erat...

Laurențiu DUMITRESCU

TALENTE EXISTĂ, DAR ESTE NEVOIE DE MAI MULTĂ MUNCĂ!

De fapt, articolul de față s-ar fi putut intitula și: „C.F.R. Arad — o campionă a inconstanței”. Într-adevăr, față de anii trecuți, formația feroviarilor din orașul de pe Mureș a bătut toate recordurile: în prima etapă, după ce terminase victorioasă cu 2-0 partida disputată în compania formației C. S. M. Sibiu, se afla la conducerea plutonului de echipe din seria a II-a a Diviziei B; în etapa a VI-a după ce înregistrase între timp trei înfrîngeri și două meciuri egale, iat-o pe ultimul loc! Și, de atunci, cu toate eforturile, în afară de un salt înregistrat în penultima etapă a turului, cînd a ocupat locul VII, C.F.R. navighează doar în partea a doua a clasamentului. De regulă este ocupanta locurilor de la 12 în jos. Doar două etape, datorită victoriilor reușite pe teren propriu cu Minerul Anina și C.F.R. Timișoara, echipa arădeană a urcat pînă pe locul IX.

C.F.R. Arad este una din formațiile cu vechi stagii în divizia secundă, unde activează — cu mici întreruperi care s-au numit „campionatul regional”

(1963—1964) sau „Divizia C” (1964—1965) — din 1946. Echipa feroviară a fost întotdeauna „o firmă” care și-a adus un aport substanțial atît la răspîndirea fotbalului în această parte a țării, cît și la promovarea a numeroase talente. Să amintim dintre cei care activează și azi, doar pe Pantea, Petescu și Broșovschi.

Așadar, locul IX cu șase etape înainte de final, și meciuri foarte grele în continuare. Toate acestea ne-au făcut ca săptămîna trecută să ne îndreptăm pașii spre frumosul stadion din Arad. Jucătorii tocmai se pregăteau să-și înceapă antrenamentul, astfel că am putut discuta nu numai cu ei, ci și cu cei doi antrenori, Antoniu Bacoș și Ilie Don, și cu responsabilul organizatoric al asociației, Ilie Popa.

— Faptul că echipa noastră se află pe un loc sub posibilitățile ei se datorește mai multor factori printre care, și nu cel din urmă, acela că în perioada pregătitoare am avut foarte mulți jucători bolnavi (Gyenge, Mihoc, Androne, Kukla II, Bermozer etc.), approxi-

mativ jumătate din lotul de 18; apoi, în echipa noastră activează și o serie de fotbaliști care nu sînt angajați la C.F.R. și deci nu pot participa întotdeauna, cot la cot cu ceilalți la orele de pregătire. De pildă, Kukla II este medic veterinar, Androne — laborant chimist, Ghiță — profesor de educație fizică, Cilian — elev în clasa a XII-a.

C.F.R. ARAD

Cuvintele aparțin antrenorului principal, Antoniu Bacoș și au fost întărite de „secundul” Ilie Don, cît și de căpitanul echipei, Cociuban.

Antrenorii, dar mai ales fotbaliștii de la C.F.R., pun locul slab ocupat de echipa lor și pe seama... arbitrilor. Jucătorii Bermozer, Cotarcă și Damian erau de părere chiar că nu mai puțin de patru puncte au pierdut din cauza „cavalerilor fluielului”; adunate la totalul acumulat după 24 de etape dis-

putate, ar fi adus pe C.F.R. mult mai sus în clasament. Fi-rește, și arbitrii sînt... supuși greșelii, dar credem că principala vină a comportării oscilante și în general sub nivelul valorii echipei o poartă tot jucătorii. Pentru că, iată, cum de, în acest retur, fotbaliștii de la C.F.R. au obținut rezultate mult mai bune decît în toamnă? Lotul, antrenorii, ca și condițiile

de lucru sînt aceleași. Concluzia, vine de la sine.

Cotarcă, Cociuban, Damian, Bermozer, Körösi, Gyenge, Ghiță, portarul Jivan, recent selecționat în reprezentativa seriei a II-a a Diviziei B, sînt fotbaliști bine cunoscuți, de valoare, dar care ar trebui să depună mai mult interes nu numai în pregătire, ci și în meciurile propriu-zise.

Așa cum spuneam la începutul acestor rînduri, o serie de fotbaliști talentați au pornit de

la această „echipă-mamă”. Și astăzi, din lotul primei formații fac parte nouă jucători crescuți de antrenori care de-a lungul anilor au activat la C.F.R. ca de pildă Hevesy, Alexandru Dan, Ilie Don, Perneki. În clipa de față, de cei 50 de copii și juniori se ocupă antrenorul Viorel Pascu, fost jucător în Arad, la Gloria și la C.F.R., ajutor de fotbalistul Körösi. Din actualul lot, cu frumoase perspective se prezintă juniorii Roth, Șandor (amîndoi fundași centrali), Szasz, Coroiu (atacanți), ea și portarul Bieski. Echipa de pitici se află, în campionatul municipal de copii, la egalitate de puncte cu U.T.A., pe locurile 1—2. Pentru tabăra de vară antrenorul Pascu se gîndește să-i propună pe Szikler, Selejan și Szabo.

Așadar, la C.F.R. Arad, pe lângă preocuparea de îmbunătățire a valorii jocului și a locului ocupat în clasament, există interes pentru creșterea tinerilor jucători, o tradiție care la această echipă împlinește un sfert de veac.

Mircea TUDORAN